

В. Є. Камінський

Пилатюк Анастасія Ігорівна

ПИЛАТЮК Анастасія Ігорівна (25. 06. 1983, Івано-Франківськ) — скрипалька. Дочка [Ігоря](#) та [Олени](#), сестра [Назарія Пилатюків](#). Кандидат мистецтвознавства (2013). Заслужена артистка України (2009). Лауреатка міжнародних конкурсів скрипалів: у м. Клестер-Шонталь (Німеччина, 1993), імені Б. Которовича (Київ, 1995, молодша група; Харків, 1999, старша група; обидва — 1-а премія), у м. Вестероуз (Швеція, 1996, 1-а премія і спеціальний приз — стипендія короля Швеції Карла XVI Густава), імені П. Лантьє (Париж, 1997, 1998, 2-а премія), імені М. Лисенка (Київ, 2002, 1-а премія). Закінчила Львівську музичну академію (2004; кл. І. Пилатюка) й аспірантуру при ній (2007), Вищу музичну школу в м. Кельн (Німеччина, 2007; кл. З. Брона). Удосконалювала майстерність у [Б. Которовича](#), [А. Лисого](#), Є. Менухіна (Швейцарія) та Л. Берліна (Швеція). Від 2007 — солістка Театру мистецтв Королеви Софії (м. Валенсія, Іспанія). Гастролювала в Австрії, Німеччині, Італії, Іспанії, Японії, Австралії, США, ОАЕ, де виступала в найпрестижніших залах. У репертуарі — скрипкові концерти Й.-С. Баха, В.-А. Моцарта, Н. Паганіні, Ф. Мендельсона, Й. Брамса, П. Чайковського, Я. Сибеліуса, Е. Шоссона, А. Берга, Б. Бруха, В. Волтона, М. Скорика, Є. Станковича, В. Камінського, Ю. Ланюка, а також твори Г. Венявського, Г. Ернста, Е. Ізаї, П. Сарасате, Н. Паганіні, К. Сен-Санса, М. Равеля, музика сучасних іспанських композиторів. Виконавська манера скрипальки вирізняється романтичною чуттєвістю, блискучою технікою, експресією та піднесеністю, водночас — тонкою ліричністю, шляхетністю, артистизмом, бездоганним відчуттям форми. Їй доступні як гротеск, так і лірика. Має записи на компакт-дисках.

Основні праці

«Іспанські танці» Пабло Сарасате: жанровий аспект // Музикознавчі студії. Лц., 2010. Вип. 5; Фламенко-андалузійський стиль епохи Ренасим'єнто у творах І. Альбеніса та Е. Гранадоса (зі скрипкового репертуару) // Там само. 2011. Вип. 8; Іспанська скрипкова музика у творчості композиторів другого покоління Ренасим'єнто (на прикладі Сонати «Іспанської» № 2 ор. 82 Х. Турини) // Наук. збірки Львів. муз. академії. 2012. Вип. 26; Еволюція європейського скрипкового виконавства XVII—XVIII століть: тенденції та школи // Вісн. Прикарп. ун-ту. Сер. Мистецтвознавство. Ів.-Ф., 2012. Вип. 26.

Рекомендована література

1. Грабар Л. Скрипка грає, серце крає... // Галичина. 2002, 19 листоп.;
2. Строй І. Маніфестація особистості. Концерт скрипальки XXI століття // Арт-Поступ. 2004, 20 квіт.;
3. Молчанова Т. Династія // Дзвін. 2008. № 3.

Бібліографічний опис:

Пилатюк Анастасія Ігорівна / В. Є. Камінський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878938>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).